

СЕКЦІЯ 2

Актуальні питання обліку окремих об'єктів та проблеми впровадження міжнародних стандартів обліку і фінансової звітності

Карт-бланш, 2002.- 628с.

3. Соколов Я.В. Бухгалтерский учет: от истоков до наших дней / Я.В. Соколов - М.: Финансы и статистика, 2001. - 366с.

Дічева Валентина

студентка

Одеський державний аграрний університет

м. Одеса

ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ В КОНТЕКСТІ ПРИЙНЯТТЯ НОВОГО ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ

Податок з доходів фізичних осіб відіграє важливу роль у формуванні державного бюджету та безпосередньо стосується кожного члена суспільства. Він є загальнодержавним, встановлюється Верховною Радою України та справляється на всій території країни. Загальновідомо, що 1 січня 2011 року вступив в дію Податковий кодекс України від 02.12.2010 року № 2755-17, і саме з цієї дати втратив чинність Закон України "Про податок з доходів фізичних осіб" від 22.05.2003 р. № 889-IV. На сьогоднішній день порядок сплати ПДФО регулюється розділом IV ПКУ. На фоні загальнонаукового інтересу до вищевказаних нововведень дуже важливо проаналізувати, які все ж таки зміни відбулися у порядку утримання ПДФО з доходів у формі заробітної плати [3].

Значний внесок у дослідження питань оподаткування доходів фізичних осіб здійснили такі вчені-економісти, як В.Л. Андрущенко, Т.І. Єфименко, Ю. І. Іванова, Л.Г. Ловінська, М. П. Кучерявенко, С.Л. Лондар, В.М. Опарін, А.М. Соколовська, В. М. Федосов.

Податок на доходи фізичних осіб в Україні належить до загальнодержавних податків. За бюджетною класифікацією, представленою у Бюджетному кодексі України [1], ці надходження є закріпленим джерелом доходів місцевих бюджетів, які сплачують платники податку на відповідних територіях. З фіскальної точки зору цей податок є одним із важливих джерел формування доходів бюджету.

Згідно із ст. 162 ПКУ платниками податку є фізична особа – резидент, яка отримує доходи як з джерел їхнього походження в Україні, так і за її межами; фізична особа – нерезидент, яка отримує доходи з джерела їхнього походження в Україні; податковий агент [4]. Перелік виплат, які входять до загального місячного оподаткованого доходу платника

Формування системи і механізмів обліково-аудиторського та аналітичного забезпечення конкурентоспроможного розвитку підприємств реального сектору економіки України

податку, встановлений п. 164.2 ПКУ. До цих виплат належать доходи у вигляді заробітної плати, нараховані платнику податку відповідно до умов трудового договору. Під час нарахування доходів у формі заробітної плати база оподаткування визначається як нарахована заробітна плата, зменшена на суму єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування. Варто наголосити на тому, що ЄСВ почав утримуватися з 01.01.2011 р. замість внесків до фондів соціального страхування. Ставка ПДФО щодо доходів у формі заробітної плати становить 15 % бази оподаткування. У разі, якщо загальна сума доходів, отриманих платником податку у звітному податковому місяці, перевищує десятикратний розмір мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня звітного податкового року, ставка податку складає 17% суми перевищення з урахуванням податку, сплаченого за ставкою 15% [4].

Необхідно зазначити, що з упровадженням ПКУ відбулися і певні обмеження стосовно податкової соціальної пільги. Перше обмеження проявляється в тому, що, згідно зі ст. 169.4.1 ПКУ, граничним доходом, який дозволяє застосувати податкову соціальну пільгу в поточному місяці, є дохід, розмір якого не перевищує суми, що дорівнює розміру місячного прожиткового мінімуму, діючого для працездатної особи на 1 січня звітного податкового року, помноженого на 1,4 та округленого до найближчих 10 грн. Ще одним обмеженням є те, що для визначення граничного розміру та застосування податкової соціальної пільги враховуються не всі доходи платника податку, отримані ним протягом поточного місяця, а тільки дохід, нарахований на користь платника як заробітна плата. До 31 грудня 2014 р. розмір «загальної» ПСП дорівнюватиме 50% розміру однієї мінімальної заробітної плати для працездатної особи, встановленої Законом України «Про Державний бюджет» на відповідний рік. Так, у 2012р. ПСП складає 536 грн. 50 коп. [5].

Хоча прийнятий Податковий кодекс у питанні податку на доходи фізичних осіб містить низку позитивних новацій, проте він не вирішує проблеми зменшення фіскального тиску на доходи бідних верств населення [2]. На нашу думку, доцільним було б запровадження в Україні прогресивної шкали оподаткування доходів фізичних осіб, яка б охоплювала такі ставки податку: для тих, хто отримує доходи від 1 до 2 прожиткових мінімумів – 10 %; від 2 до 3 - 15 %; від 3 до 4 - 17 %; від 4 до 5 - 19 %; від 5 до 6 - 22 %; дохід понад 6 прожиткових мінімумів – 25 %. Запровадження такої прогресивної шкали оподаткування сприятиме підвищенню фіскальної ефективності податку з доходів фізичних осіб, дасть змогу зменшити рівень податкового навантаження на незаможні верстви населення та відповідатиме світовій практиці оподаткування.

СЕКЦІЯ 2

Актуальні питання обліку окремих об'єктів та проблеми впровадження міжнародних стандартів обліку і фінансової звітності

Список використаних джерел

1. Бюджетний кодекс України : Закон України від 08.07.2010 № 2456-17 поточна редакція від 01.01.2011р.[Електронний ресурс].–Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2456-17>
2. Каюк І.В. Податок на доходи фізичних осіб в умовах інтеграції в Європейське Співтовариство/І.В.Каюк. [Електронний ресурс].–Режим доступу:
http://www.economy-confer.com.ua/full_article/971/
3. Коблянська О.І. Утримання ПДФО із заробітної плати за новими правилами/О.І. Коблянська//Облік і фінанси АПК.-2011. - №2. - С.48-52
4. Податковий Кодекс України від 23.12.2010 р. № 2755-17: [Електронний ресурс].–Режим доступу:
<http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2755-17>
5. Шевченко Р.Ю. Методологічні засади оподаткування доходів фізичних осіб у контексті впровадження Податкового кодексу України/Р.Ю. Шевченко//Проблеми розвитку і вдосконалення фінансової системи. – 2011. - №5. – С. 102-110

Друшляк Александр

соискатель

Харьковский государственный университет питания и торговли

г. Харьков

УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ КЛАССИФИКАЦИИ ОБОРОТНЫХ АКТИВОВ ТОРГОВОГО ПРЕДПРИЯТИЯ

Эффективное управление оборотными активами торгового предприятия является гарантом его бесперебойной работы и развития. Оборотными активами является потребляемая (или предполагаемая к потреблению) в течении года либо операционного цикла мобильная часть активов торгового предприятия, обслуживающая его текущую коммерческую деятельность. В современной экономической теории оборотные активы, как составляющие активов предприятия, принято классифицировать по нескольким основным признакам. При этом, ученые и практики предлагают классифицировать оборотные активы как в развернутом виде (с группировкой по множеству признаков) [1, 3, 5], так и в более простом – по нескольким [2, 4]. Вместе с этим, при определении признаков для подобной классификации не учтены практические аспекты